

14. Zo bedrijft de ziel ontucht door zich af te keren van u en door buiten u te zoeken wat ze in zuivere en heldere staat alleen maar vinden kan wanneer ze terugkeert naar u. Op averechtse wijze wordt gij nagebootst door al degenen die ver van u weggaan en zich tegen u verheffen. Maar zelfs door u zo na te bootsen laten zij zien dat gij de Schepper zijt van alle gewordenheden en dat men daarom nergens algeheel aan u ontkomen kan.

Wat heb ik dus liefgehad in die diefstal en waarmee heb ik mijn Heer toen nagebootst, al was het op een zondige en averechtse manier? Was mijn plezier soms, dat ik althans met bedrog tegen de wet inging, omdat ik het met mogendheid niet vermocht? Wilde ik, gevangene die ik was, een verminkte vrijheid nabootsen door ongestraft het ongeoorloofde te doen, omdat ik aldus een duistere gelijkenis met het alvermogen te zien gaf?

Daar is hij, die slaaf die zijn meester ontloopt en die de schaduw heeft gevonden! Wat een verrotting! Wat een monsterlijke misvorming van het leven en wat een diepe dood! Was het werkelijk mogelijk dat ik genoegen vond in wat niet mocht, alleen maar omdat het niet mocht? Job. 7,2

vii, 15. Hoe zal ik het de Heer vergelden, dat mijn herinnering deze dingen weer voor zich ziet zonder dat mijn ziel erdoor beangstigd wordt? Laat mij u liefhebben, Heer, en u dank brengen en uw naam belijden, omdat gij mij zulke zware misslagen en zondige daden hebt vergeven. Aan uw genade schrijf ik het toe en aan uw barmhartigheid, dat gij mijn zonden als ijs hebt laten wegsmelten. Aan uw genade schrijf ik ook al het kwaad toe dat ik niet bedreven heb: welk kwaad immers had ik onbedreven kunnen laten, ik die zelfs een misdaad heb liefgehad waar ik geen baat bij had? En ik belijd dat alles mij vergeven is, zowel de zonden die ik uit mijzelf heb bedreven als de zonden die ik door uw leiding niet heb bedreven. Waar onder de mensen is er iemand die, zijn eigen zwakheid bedenkend, zich durft vermeten zijn kuisheid en rechtschapenheid aan zijn eigen krachten toe te schrijven, met het gevolg dat hij u minder liefheeft, alsof hij niet zoveel behoefte had aan uw barmhartigheid waardoor gij de zonden kwijtscheldt aan hen die zich tot u bekeerd hebben? Ps. 115,12

Want indien een lezer van dit boek, na door u geroepen te zijn,

uw roep ook heeft beantwoord en de daden heeft vermeden, die ik mij over mezelf herinner en beken, dan mag die lezer mij toch niet bespotten, omdat ik immers van mijn ziekte word genezen door dezelfde arts aan wie hij het te danken heeft dat hij niet ziek of liever minder ziek is geweest; voor hem moet het een reden zijn u evenzeer, ja zelfs nog meer lief te hebben, dat hij ziet hoe Degene door wie ik uit de zware ziekten van mijn zonden bevrijd word dezelfde is als Degene door wie hij niet in zulke zware ziekten van zonden verstrikt raakt.

Augustinus

Belijdenissen - Vertaling G. Wijdeveld - II, VI 14 - VII 15